

Viața noastră-i o romanță

Gabriel Stănciulescu

Viața noastră-i o romanță

Cât de frumoasă ești femeie,
Te admir cu ochii, ce nu-i crezi,
Te-au elogiât, prin ani, condeie,
Iar azi eu sper că ai să mă vezi.

E greu ce îți cer, ei toți te plac,
Și-ți adulmecă parfumul, fin,
Mă pierd în vise și mă împac
Cu rostul meu, aproape un chin!

Sunt eu, acel ce-ți soarbe gestul,
Ce-ți prinde-n brațe voluptatea,
Cel ce îți scrie astăzi versul
Și își ceartă singurătatea.

Văd pașii tăi cum vin spre mine,
Sunt înceți și mici, nu se grăbesc,
Lansez săruturi mii, sangvine,
Tu ești romanța ce o iubesc!

Mai vrem Doamne un bob zăbavă!
Am amăgit abil norocul,
Greșeala noastră nu e gravă,
Așa a fost, al soartei,... jocul.

Nu vom regreta timpul pierdut,
Ce-am risipit nu mai revine,
Lăsăm tristețile-n trecut
Și savurăm zile senine.

Autor: Gabriel Stănciulescu